



רע"פ 7869/16 - יונתן רבנסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7869/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
יונתן רבנסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 18.9.2016, בעפ"ג 19491-10-15, שניתן על ידי כב' השופטים א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטין

בשם המבקש: עו"ד משה מרוז

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטין), בעפ"ג 19491-10-15, מיום 18.9.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת ע' רון - סג"נ), בת"פ 32089-03-14, מיום 6.9.2015.

בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

רקע והליכים קודמים



2. ביום 1.6.2014, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום החובק חמישה אישומים, ומייחס לו את העבירות הבאות: ניסיון למעשה מגונה בפומבי בפני אדם שטרם מלאו לו 16 שנים, לפי סעיפים 349(ב) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (2 עבירות); ניסיון הטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית), וסעיף 25 לחוק העונשין; ניסיון הטרדה מינית בקטין שטרם מלאו לו 15 שנים, לפי סעיפים 3(א)(3) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, וסעיף 25 לחוק העונשין (3 עבירות); הפצת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין; והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הונחו שוטרי משטרת ישראל להציג את עצמם כקטינים וקטינות באינטרנט, ולנהל בשמם התכתבויות עם הפונים אליהם במסגרת ובצ'אט באתר "וואלה" (להלן: הצ'אט). על פי עובדות האישום הראשון, המבקש שוחח בצ'אט עם שוטר שהתחזה לקטין כבן 12 (להלן: הקטין), והציע לו להיפגש ולקיים עמו מין אוראלי. כמו כן, ניסה המבקש לשכנע את הקטין לשלוח לו את תמונתו בעירום, ואף העביר לו תמונה של איבר מינו.

במקרים המתוארים באישומים 2-4, התחזו שוטרים לקטינה כבת 12 (להלן: הקטינה), ושוחחו עם המבקש בצ'אט. במהלך השיחה נושא האישום השני, ביקש המבקש תמונה של הקטינה, ושאל אותה "יש לך שיערות למטה?". בשיחה נושא האישום השלישי, שלח המבקש לקטינה תמונת תועבה, המציגה קטינה החושפת את איבר מינה, וביקש ממנה לשלוח לו תמונה דומה. בהמשך, שלח המבקש לקטינה תמונות נוספות של קטינות בגיל צעיר מאוד, כשהן בעירום מלא. המבקש אף תיאם עם הקטינה מפגש מיני, אך בהמשך ביטל את המפגש, והבטיח שיצור עמה קשר למחרת היום. בשיחה נושא האישום הרביעי, אמר המבקש לקטינה כי הוא ממתין לה ברחוב, אך עזב את המקום כשראה כי היא נמצאת עם קטינה נוספת, נוכח חששו כי מפגשם יתגלה. על-פי האישום החמישי בכתב האישום, המבקש החזיק במחשבו האישי למעלה מ-20 תמונות תועבה של קטינות בעירום חלקי ומלא, כאשר "חלקן מתועדות תוך ביצוע אקטים מיניים עם בגירים".

3. ביום 6.9.2015, ניתן גזר דינו של בית משפט השלום. לצורך קביעת עונשו של המבקש, נתן בית משפט השלום את דעתו להסדר שהתגבש בין הצדדים, לפיו "תעתור התביעה להטלת עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי". ואולם, משנמצא כי המבקש אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, נוכח מסוכנות המינית, עתרה התביעה לעונש הכולל 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, נתן בית משפט השלום את דעתו לחומרת העבירות שהמבקש ביצע, ועמד על ה"צורך להחמיר בעבירות אלה משמדובר בקטינים וקטינות". בהמשך לכך, עמד בית המשפט על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המבקש, ועל פוטנציאל הפגיעה הרב הטמון בהם. בנוסף, התייחס בית המשפט לשני תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המבקש (להלן: התסקירים), מהם התרשם כי המבקש היה "מנותק ולא ער במידה מספקת לחומרת התנהגותו" בעת ביצוע העבירות, אך בהמשך "ביטא הכרה ראשונית" ביחס אליהן. מהתסקירים עולה כי המבקש הינו רווק, כבן 25, המתגורר בבית הוריו ועובד במחלקת ביקורת בחברת אוטובוסים. עוד עולה, כי המבקש מתאפיין בדחפים מיניים מוגברים, ואופן התנהלותו לאורך זמן תרמה להתפתחות תפיסה מעוותת לגבי נשים ומיניות בקרבו. חרף האמור, הביע המבקש התנגדות נחרצת לטיפול ייעודי לעברייני מין, על רקע החשיבות שייחס אותה עת לעבודתו, ונוכח תפיסתו כי הוא אינו זקוק לטיפול כזה. בהקשר זה, התייחס בית המשפט לחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות שנערכה בעניינו של המבקש, בה נכתב כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הינה בינונית - גבוהה.

על יסוד האמור, ובהתחשב בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות; בהודאתו של המבקש במעשיו; ובהליך הטיפול



שהחל המבקש באופן פרטי, כפי שעולה מחוות דעת המומחה שהוגשה מטעמו, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה כלשהי לפי פרק ה' לסימן י' לחוק העונשין; 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה כלשהי לפי החוק למניעת הטרדה מינית, או עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

4. על גזר דינו של בית משפט השלום, הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, המכוון כנגד חומרת עונשו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בציינו כי עונש המאסר שהושת על המבקש "לא חורג ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נושא הרשעתו של המערער [המבקש], ומקיים את הצורך שקיים עדיין להרתיע אותו ואת הצורך להרתיע עבריינים כמותו בעידן הוירטואלי". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי נוכח מסוכנותו המינית של המבקש, "שנותרה בעינה למרות ההליך הטיפולי שבו הוא משתתף", אין "לכפות על הממונה על עבודות השירות לשלבו בעבודות שירות, כפי שמבקש בא כוחו".

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 10.10.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשת רשות הערעור טען המבקש כי שגה בית משפט השלום, שעה שלא העניק משקל ראוי לנסיבותיו האישיות המיוחדות, כמו גם לעובדת היעדרו של עבר פלילי בעניינו, שעה שגזר את דינו. בהמשך לכך, גרס המבקש כי שליחתו למאסר "תגדע את השינויים החיוביים שחלו בחייו [...] וכן תעצור כל הליך טיפולי שבו נוטל המבקש חלק". לאור זאת, ובהינתן העובדה ש"בחלוף 4 שנים מאז הוגש כתב האישום, לא נרשמה התנהגות עבריינית למבקש", הלה סבור כי ראוי "להורות לממונה על עבודות השירות לבדוק מחדש מקום מתאים לביצוע עבודות שירות" עבורו.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. זאת שכן, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או סוגייה ציבורית רחבת היקף, ואינה חורגת כהוא זה מעניינו הפרטני של המבקש. כמו כן, אין מתעורר במסגרתה כל חשש מפני עיוות דין או אי-צדק (רע"פ 7773/16 חננאל נ' מדינת ישראל (26.10.2016); רע"פ 7296/16 פלוני נ' מדינת ישראל (21.9.2016); רע"פ 6543/16 נווה נ' מדינת ישראל (31.8.2016)). מטעם זה בלבד, דין הבקשה להידחות.

7. עוד ראוי להזכיר, כי הבקשה דנן מופנית כנגד חומרת העונש שהושת על המבקש, שעה שידוע כי טענות בדבר חומרת העונש אינן מקימות, כשלעצמן, עילה לרשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא באותם מקרים שבהם סטו הערכאות הקודמות, סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת והראויה, בנסיבות אותו עניין (רע"פ 6976/16 טוויל נ' מדינת ישראל (12.9.2016); רע"פ 6590/16 זידאן נ' מדינת ישראל (7.9.2016); רע"פ 6087/16 אבו דיאב נ' מדינת ישראל (11.8.2016)). סבורני, כי העונש שהושת על המבקש אינו משקף סטייה כלשהי ממדיניות הענישה המקובלת במקרים כגון דא, וצדק בית המשפט המחוזי, עת קבע כי אין לכפות על הממונה על עבודות השירות "למצוא" למבקש עבודה מתאימה.



8. לאור האמור, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

9. לפיכך, מתייטר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע העונש. המבקש יתייב לריצוי עונש המאסר בבית הכלא "הדרים", ביום 20.11.2016, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016).

ש ו פ ט